

Wymiana depesz z okazji 5 rocznicy podpisania Układu polsko-bułgarskiego

Do
Towarzysza Georgija Damianowa
Przewodniczącego Prezydium Zgromadzenia Ludowego
Ludowej Republiki Bułgarii

Sofia

Z okazji piątej rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Ludową Republiką Bułgarii, proszę przyjąć, Towarzyszu Przewodniczący, najserdeczniejsze, braterskie pozdrowienia Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moje osobiste.

Pięcioletnie doświadczenie realizacji tego Układu dowiodło w jak wysokim stopniu przyjazna współpraca polsko-bułgarska, przy wszechstronnej pomocy wielkiego Związku Radzieckiego, wzmocnia nasze siły i przyspiesza nasz marsz do socjalizmu.

Z całego serca żyję Ludowej Republice Bułgarii i bratniemu narodowi bułgarskiemu dalszych sukcesów w budownictwie socjalizmu i w naszej wspólniej walce o utrwalenie pokoju i współpracy między narodami.

ALEKSANDER ZAWADZKI

Do
Towarzysza Aleksandra Zawadzkiego
Przewodniczącego Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Warszawa

Z okazji piątej rocznicy zawarcia Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między naszymi krajami i w Waszej osobie całym narodem polskiemu, serdecznie, braterskie pozdrowienia w imieniu Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii i swoim własnym.

Narody nasze, wyzwolone spod jarzma kapitalizmu, natchnione są jedynym pragnieniem walki o pokój, obrony swej narodowej niezawisłości i zbudowania szczęśliwej przyszłości. Tym też celem służy sojusznicy Układ między naszymi krajami, będący nowym sukcesem na drodze ich wzajemnego zbliżenia. Stanowi on poważny wkład w walkę przeciwko zabójczym planom imperializmu.

Niechaj krzepnie niewzruszona przyjaźń między naszymi narodami, przy braterskiej pomocy i współpracy naszego przyjaciela i obroncy — Wielkiego Związku Radzieckiego.

Przewodniczącemu Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii

GEORGIJ DAMIANOW

Do
Towarzysza Wylko Czerwenkowa
Przewodniczącego Rady Ministrów
Ludowej Republiki Bułgarii

Sofia

W związku z piątą rocznicą podpisania polsko-bułgarskiego Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej przesyłam Wam, Towarzyszu Przewodniczącemu, oraz Rządowi i narodowi bułgarskiemu najserdeczniejsze pozdrowienia Rządu i narodu polskiego wraz z serdecznymi życzeniami dalszego umacniania i rozkwitu Ludowej Republiki Bułgarii.

Układ ten i zawieranie się z każdym rokiem stosunki przyjaźni i współpracy między naszymi krajami służy nie tylko najwyższemu interesowi naszych narodów, budującej się socjalizm, lecz również stanowią cenny wkład do światowej walki o utrwalenie pokoju, na czele której stoi nasz wielki przyjaciel, bratni Związek Radziecki.

BOLESŁAW BIERUT

Do
Przewodniczącego Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza Bolesława Bieruta

Warszawa

Z okazji piątej rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między Ludową Republiką Bułgarii i Polską Rzeczpospolitą Ludową, pozwólcie mi, Towarzyszu Przewodniczącemu, w imieniu narodu bułgarskiego, Rządu i moim własnym złożyć Wam i w Waszej osobie bratniemu narodowi polskiemu, najserdeczniejsze i najszlachetniejsze gratulacje.

Niechaj umacnia się coraz bardziej przyjaźń, współpraca i wzajemna pomoc naszych bratnich narodów w imię pokoju i socjalizmu, w imię niewzruszonej przyjaźni z naszym wielkim wspólnym przyjacielem i wyzwolicielem — Związkiem Radzieckim.

Przewodniczącemu Rady Ministrów
Ludowej Republiki Bułgarii
W CZERWENKOW

Ponadto nastąpiła wymiana depesz między ministrami spraw zagranicznych Stanisławem Skrzyszewskim i Minczo Neicze-
wem.

**Towarzysz Bierut przyjął delegację
i Narady Przemysłowców
Świętlic Wiejskich**

(f) W dniu 28 maja 1953 r. Prezes Rady Ministrów, towarzysz Bolesław Bierut, przyjął na audiencji w Belwedrze delegację i Narady Przemysłowców i Kierowników Świętlic Wiejskich

z Powiatowych Domów Kultury i Delegacji towarzyszyli: ministrowie Kultury i Sztuki Włodzimierz Sokorski i kierownik Wydziału Kultury KC PZPR — Paweł Hoffman. (PAP)

**Hasła na Międzynarodowy Dzień
Dziecka**

(f) Krajowy Komitet dla Przygotowań i Obchodów Międzynarodowego Dnia Dziecka ogłosił hasła pod którymi święto to obchodzone będzie w roku bieżącym w Polsce.

Czołowe hasła brzmią: „Plan 6-letni to budowa szczęśliwej przyszłości dzieci polskich”. „Niech żyje ukochany opiekun i przyjaciel dzieci — Bolesław Bierut!”

Dalsze hasła wzywają do

spółpracy — toczony pod przewodnictwem Związku Radzieckiego — walki o zapewnienie dzieciom szczęśliwego, pokojowego jutra.

Szerzeg hasel to apel do rodziców, a przede wszystkim matek, aby wchowowały swe dzieci na gorących patriotów Polski Ludowej, na dzielnych i pracowitych obywateli naszej socjalistycznej ojczyzny. (PAP)

**Huta „Warszawa” otrzymała
własną boconicę kolejową**

WARSZAWA (obst. wł.). — Punktualnie o godzinie 14 po świcie ubożonych torach przejechał pierwszy pociąg.

W dniu 28 bm. na placu budowy huty „Warszawa” odbyły się uroczyste zakończenie robót przy układaniu kilometryowego odcinka boconicy kolejowej. Nowa boconica nadechłoty będąca odłazem wszelkiej materii na plac budowy wielkiego kombinatu przemysłowego.

Równocześnie z układaniem torów kolejowych, w terenie prowadzi się liczne roboty drożowe, które ułatwiają transport materiałów budowlanych na budowę nowych obiektów huty. M.in. brygady robotnicze prowadzą budowę nowej drogi, która stanowić będzie przedłużenie ulicy Kasprzowiec do huty.

W ostatnim czasie rozpoczęte zostały roboty budowlane przy wzniesieniu stacji obiektów kombinatu. (f)

By szybciej stanął pierwszy wielki piec Nowej Huty

(KORRESPONDENCA WLASNA „TRYBUNA LUDU”)

Zobowiązanie podjęte w polowie maja br. mówiło: „Przyspieszyć montaż płaszczy trzech nagrzewnic oraz wielkiego pieca nr 1 o 2 miesiące i 10 dni i zakończyć go 22 lipca br.”

Znaczy to przyspieszyć tempo montażu mniej więcej dwa-krotnie. W ten sposób szybciej zostaną wykonane podstawowe, najważniejsze prace przy budowie wielkiego pieca i będzie można przystąpić do ostatniego, „wykończeniowego” etapu jego budowy.

Takie jest zobowiązanie załogi „Mostostal”, budującej wielki piec nr 1, pierwszy wielki piec Nowej Huty. Największy piec z dotychczas budowanych w Polsce.

Jeśli zapytać dziś na budowie wielkich pieców, kto jest inicjatorem tego zobowiązania, odpowiedzą ci: załoga Wysokiego Zakładu, robotników, techników i inżynierów, ich inicjatywa i żal do pracy, duma, że właśnie oni budują Nową Huta — oto co umożliwiło dwukrotnie zwiększenie tempa montażu.

Gdy zaczęto montaż pierścieni nagrzewnic, postanowiono prowadzić go radzieckim systemem montażu blokowym. System ten polega na tym, że blachownicy, z których składa się pierścień, montuje się na tzw. gwiazdki montażowej, ustawionej na betonowej podłodze. Następnie gotowy, zamontowany już pierścień ustawia się z dźwigiem na miejscu przeznaczenia, to znaczy na ustalonych już poprzednio pierścieniach. I wtedy powstaje myśl: a gdyby tak zamiast

po jednym pierścieniu montować od razu po trzy. Wydajność dźwigu jest wysoka i może on unieść z powodzeniem trzy pierścienie.

Przeprowadzono próbe. Wytrzymała na piątkę. A wyniki? Po dwóch dniach zaczęto montować zamiast jednego pierścienia — trzy.

Wprowadzono jeszcze jedno usprawnienie. Dotychczas wykonywano rusztowania potrzebne dla spawaczy dopiero po ustawieniu pierścienia. Praca ta odbywała się na znacznej wysokości. Usprawnienie polega na tym, że pierścienie zaczęto zbroić w rusztowaniu już na ziemi, przed ustawieniem na wysokości. To również znacznie przyspieszyło tempo robót.

Wykonanie planu poszło gwałtownie w górę. Wylonila się jednak nowa trudność. Dźwig „Marion” okazał się za niski do montażu górnych części nagrzewnic oraz wielkiego pieca. „Trzeba przyspieszyć montaż dźwigu konstrukcji inż. Lubińskiego” — padło postanowienie.

Załoga montująca dźwig, zobowiązała się wykonać go do 10 czerwca. Za tym pierwszym zobowiązaniem poszły następne. Słone harmonogramy pikażowały się nierealnie, trzeba je było zmienić.

Sztab — inżynierowie i technicy podsumowali zobowiązania załogi. Opracowano nowe, dokładnie ustalone na poszczególne dni, harmonogramy. Ustalono: montaż wielkiego pieca nr 1 zostanie zakończony 22 lipca 1953 r. Podjęcie tego zobowiązania było m. in.

aglomeracji. Dla hali przygotowano wlewnicę rejonu stalowni nadeszła z Zakładów Stalowych im. Nowolki w Zielonej Górze, ponad 55 ton konstrukcji stalowej. Zakłady im. Szadkowskiego w Krakowie przysłały w ciągu

ostatnich siedmiu dni transport konstrukcji dla budynku nagrzewnic wielkich pieców, a załoga huty „Ferum” transport części naczera wielkiego pieca.

W ciągu maja załoga huty „Andrzej” w Opole przysłała transporty urządzeń do Nowej Huty o kilka dni wcześ-

niej aniżeli przewidywały terminy. Załoga Ostrowieckich Zakładów „Materiałów Ogniotrwa-
łych” wysłała już do Nowej Huty ok. 500 ton wyrobów szalowniczych, co stanowi blisko 50 proc. całości zamówienia. (PAP)

możliwe i dlatego, że huta „Ferum” oraz Warsztaty Konstrukcji Stalowych Zjednoczonego Budownictwa Przemysłowego Nowa Huta dostarczyły przed terminem potrzebne materiały.

Dwa miesiące i 10 dni przed terminem. Zobowiązanie to przyniesie nie tylko przyspieszenie budowy jednego obiektu — wielkiego pieca nr 1, lecz umożliwi również lepsze rozplanowanie robót montażowych w całej hucie. Początkowo bowiem największe nasilenie robót montażowych przewidziane było na III i IV kwartał. Obecnie, dzięki zobowiązaniu załogi „Mostostal”, nasilenie robót montażowych zostanie rozłożone na dłuższy okres.

Inne przedsiębiorstwa jak np. Przedsiębiorstwo Budowy Pieców Przemysłowych, Zjednoczenie Instalacji Przemysłowych i inne, które będą wykonywać dalsze prace przy budowie pieca i nagrzewnic szybko otrzymają front robót i w ten sposób również będą mogli przyspieszyć wykonanie swoich zadań.

Ale wyczuwają nowy termin zakończenia montażu wielkiego pieca oraz nagrzewnic, załoga napotkała na pewną przeszkodę: brak spawarek elektrycznych, brak odpowiedniej ilości wykwalifikowanych spawaczy. Zaczęło brakować też staliw montażowych. Zwrocono się o pomoc do innych przedsiębiorstw, do Centralnego Zarządu Konstrukcji Stalowych.

Pomoc nie odmówiono. Warsztaty Konstrukcji Stalowych

zobowiązały się wykonać poza planem bralujące stopy montażowe. Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego Nowa Huta przysłało dostarczające spawarki — trzy już do starożytności. Dyrekcja Budowy Nowej Huty dostarczyła dalszych 10 spawarek. Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych obiecał dać dwudziestu spawaczy — pięciu już przybyło na budowę. Nikt nie szedłby wysłał — montaż pieca musi być zakończony w terminie określonym przez zobowiązanie.

Choć do 22 lipca pozostało wiele stosunkowo czasu, minister montażowy Zakrzewski liczy już dni, jakie dzielą go od tej daty.

— Zobowiązanie nie jest łatwe — mówi Zakrzewski — i my wiemy o tym. Ale czy zbudowanie takiej huty to łatwa rzecz? Przed wyjazdem do Nowej Huty dawano mi do wyboru kilka budów — hute „Kaszkowice”, „Bobrek”, „Kędzierzów” i inne. Ja naturalnie wybrałem Nową Huta. Muszę przyznać, że trudności związane z nową robotą początkowo przerażały mnie. Świadomość tego, że piec musi stanąć jak najszybciej i ambicja zawodowa nie pozwalają mi jednak cofnąć się przed trudnościami. Trzeba uczyć się przelamywać je i ciągle iść naprzód.

Od niedługo mostostalowca usłyszy podobne słowa. Załoga „Mostostal” wie, że zadanie jest trudne. Ale wie też, że cel jest wielki. Dlatego walczy z uporem o to, by zobowiązanie swe wykonać z honorem.

W IWANICKI

Z całego kraju nadchodzą do Nowej Huty zamówione dostawy

W ciągu ostatniego tygodnia z huty „Zabrze” nadeszła do kombinatu ponad 270 ton konstrukcji, przeznaczonych głównie dla rejonu stalowni. W tym samym okresie Zakłady Mechaniczne im. Stalina na Śląsku nadeszły 77 ton konstrukcji dla głównego budynku

ostatnich siedmiu dni transport konstrukcji dla budynku nagrzewnic wielkich pieców, a załoga huty „Ferum” transport części naczera wielkiego pieca.

W ciągu maja załoga huty „Andrzej” w Opole przysłała transporty urządzeń do Nowej Huty o kilka dni wcześ-

Księgowość — ważne ogniwo w walce o plan

Obowiązkiem każdego przedsiębiorstwa przemysłowego, obok wykonania zadań produkcyjnych w ilości, asortymencie i odpowiedniej jakości, jest realizacja planu obniżenia kosztów własnych, wykonanie planu akumulacji a zatem przekazywanie do budżetu państwowego zaplanowanych kwot.

Pełne wykonanie tego obowiązku przez każdy bez wyjątku zakład warunkuje tempo naszego rozwoju, zapewnia niezbędne środki na rozbudowę przemysłu i rolnictwa, na poprawę warunków materialnych i kulturalnych ludzi pracy. Stąd też nakazem dla każdego przedsiębiorstwa jest troska o jak najlepsze gospodarowanie na każdym odcinku, wykonywanie planów we wszystkich wskaźnikach, surowy reżim oszczędności, pełny i konsekwentny przestrzeganie we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego dyscypliny finansowej.

Ogniwo, któremu państwo ludowe powierzyło bezpośrednie zwanie nad dyscypliną finansową w każdym przedsiębiorstwie, nie ekonomicznymi efektami pracy przedsiębiorstw są działy księgowości i ich pracownicy.

Działy te ogniskują w postaci kart roboczych i materiałowych oraz dokumentacji obrotu pieniężnego ewidencje wszelkich procesów zachodzących w zakładzie, uzyskują w ten sposób obraz jego pracy. Na tej podstawie mogą one sprawować swoje funkcje kontrolne, sygnalizować kierownictwu wszystkie zauważone nieprawidłowości, fakty niegospodarności i marnotrawstwa mienia państwowego oraz — zapobiegać im.

Ewidencja i kontrola — takie są dwa podstawowe obowiązki księgowości. Funkcje te ściśle się ze sobą wiążą. Materiał dostarczony przez dział księgowości może być bowiem operatywnie wykorzystany do usunięcia braków tylko tam, gdzie istnieje prawidłowy obieg dokumentacji, a na tej podstawie prawidłowa ewidencja; gdzie sprawozdawczość obrazuje istotny stan rzeczy i jest sporządzona w terminie. Tak jest już w wielu zakładach, ale jeszcze nie we wszystkich.

Szczególnie ważne są obecnie zadania głównych księgowych i pracowników księgowości w dziedzinie przestrzegania dyscypliny plan. Niebezpieczne jest w tym celu doprowadzanie do porządku obiegu dokumentacji zarobkowej, wprowadzenie i przestrzeganie zasady ścisłej kontroli i analizy kart roboczych oraz listy wyplatu, walka z często nieuzasadnioną, nad-

mierną ilością godzin nadliczbowych, z przekraczaniem przyznanych przedsiębiorstwu etatów.

Niemniej istotną sprawą jest usprawnienie i wzmocnienie ewidencji zużycia surowców i materiałów, kontroli nad ich składowaniem i wykorzystaniem w produkcji, przeciwdziałanie szkodliwemu zjawisku gromadzenia zapasów ponadnormatywnych, bezwzględne zwalczanie wszelkich faktów naruszania własności społecznej.

Tak jak w dziedzinie planu i gospodarki materiałowej główny księgowy i aparat księgowości muszą bezwzględnie zwalczać i na innych odcinkach pracy zakładu wszelkie fakty łamania dyscypliny finansowej, lekkomyślnego wydatkowania pieniędzy państwowych, rozrzutności, muszą nieustannie czuwać nad umacnianiem i pogłębianiem rozrachunku gospodarczego.

Obowiązki i zadania działów księgowości są więc bardzo odpowiedzialne, ich pracownicy odgrywają niezmienne istotną rolę w gospodarce narodowej.

Coraz więcej mamy głównych księgowych, którzy czują się działaczami gospodarczymi, odpowiedzialnymi za wszystko co się w zakładzie dzieje, którzy starają się coraz lepiej poznać zagadnienia ekonomiczne i problematykę techniczno-produkcyjną swego przedsiębiorstwa, którzy bojowo podchodzą do swoich zadań, w pełni wykorzystują swoje uprawnienia i dzięki temu aktywnie uczestniczą w usprawnianiu gospodarki zakładu. Do takich przodujących głównych księgowych należą m. in.: Stanowski z Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych, Plekors z Wytwórni Chemicznej nr 1, Mikołajewski z Gliwickich Zakładów Urządzeń Technicznych, Sachocki z Centralnego Zarządu Huty Spółdzielczej, Pankiewicz z Zespołu PGR Piecowa.

Ale obok księgowych dobrych, rozumiejących swą rolę, spotykamy jeszcze wprawdzie coraz rzadziej — księgowych starego typu, beznamiętnych rejestratorów faktów, księgowych zasklepionych w cyfrach i papierach, a oderwanych od zagadnień ekonomicznych i produkcyjnych swojego zakładu. Księgowych, którzy zadawali się sporządzaniem często spóźnionych sprawozdań, którzy nie reagują na fakty rażącego nawet marnotrawstwa.

Tak im, dział księgowości Centralnego Zarządu Huty Galanterijnej nie potrafił skorzystać z przysługujących mu uprawnień i w rezultacie dopuścił do poważnych zaniedbań w gospodarce magazynowej, do wysokich mank i superat to-

warowych. Wiele zaniedbań w księgowości jest także w niektórych zespołach PGR brak sprawnej ewidencji i kontroli utrudnia w tych PGR-ach walkę z marnotrawstwem.

Wraz z podnoszeniem się kwalifikacji pracowników księgowości, w miarę tego, jak coraz lepiej rozumieją oni i spełniają swoje zadania — rośnie ich autorytet i rola w zakładach. Trzeba jednak stwierdzić, że nie wszędzie jeszcze to ważne ogniwo jest doceniane należycie. Zwłaszcza niekiedy dyrektorzy i kierownicy wydziałów w zakładach przemysłowych i przedsiębiorstwach nie zdają sobie jeszcze sprawy z tego, że po to, aby sprawnie pracował dział księgowości, aby sprawozdawczość sporządzana była w terminie, musi być również w terminie dostarczana dokumentacja z produkcji.

Pracownicy księgowości wymagają również większej niż dotychczas opieki i kontroli ze strony organizacji partyjnych, szerzej trzeba ich wciągnąć do szkolenia ideologicznego, podnosić ich poziom polityczny i zawodowy. Jednocześnie zaś dyrektorzy przedsiębiorstw, organizacje partyjne, rady zakładowe lepiej powinny wykorzystywać w swojej codziennej pracy materiały księgowości, szybko reagować na jej sygnały.

Przed pracownikami księgowości stoją w bieżącym roku poważne zadania w walce o wykonanie planu obniżenia kosztów własnych we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, o wykonanie planu akumulacji.

W dniach 1 i 2 czerwca br. odbędzie się w Warszawie ogólnopolska narada głównych księgowych. Zostaną na niej przedyskutowane tak istotne dla całokształtu pracy anaratu księgowości zagadnienia, jak rachunkowość i sprawozdawczość przedsiębiorstw, rola rachunkowości w pogłębianiu i umacnianiu rozrachunku w przedsiębiorstwach i na jej podstawie wnoski powinny wpłynąć na dalsze zaktywizowanie szerokiej rzeszy pracowników księgowości, na dalsze usprawnienie ich pracy.

Budujemy Polskę socjalistyczną, Polskę lepszą, piękniejszą, w której wszyscy wielki ludzi pracy. Wnosimy nakładem wielkich kosztów nowe huty i kopalnie, nowe domy i szkoły, szpitale, żłobki i świetlice. Trzeba, by temu wielkiemu twórcyemu wysiłkowi całego narodu towarzyszyła żelazna, niewzruszalna zasada gospodarki socjalistycznej — surowy reżim oszczędności. Ani jeden grosz, ani jeden gram surowca i materiałów nie może być roztrwoniony lub zmarnowany.

I tu — na tym tak ważnym polu — wielka rola przypada naszym księgowym.

Przed wypłynięciem na morze

Załogi jachtów z Ośrodka Sportów Wodnych LPZ w Gdyni czują ostatnie przygotowania do spuszczenia jachtów na wodę. Na zdjęciu: Hieronim Medziński (pracownik portu w Gdyni) i Lucyna Olszewska przy malowaniu jachtu „Kaprys”. Foto CAP — Ukiejewski

Utworzenie urzędu Wysokiego Komisarza ZSRR w Niemczech

Postanowienie Rady Ministrów ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi: Rada Ministrów ZSRR postanowiła zlikwidować Radziecką Komisję Kontrolną w Niemczech i zwołać naczelnego do-
wódcę wojsk radzieckich od pełnienia funkcji kontrolnych w Niemieckiej Republice Demokratycznej, ograniczając jego działalność do dowodzenia wojskami radzieckimi w Niemczech.

Rada Ministrów postanowiła utworzyć urząd Wysokiego Komisarza ZSRR w Niemczech z siedzibą w Berlinie, powierzając Wysokiemu Komisarzowi reprezentowanie interesów Związku Radzieckiego w Niem-

cech i zwanie nad działalnością organów władzy Niemieckiej Republiki Demokratycznej pod kątem widzenia wykonywania przez nie zobowiązań, wypływających z poprzedzających uchwał mocarstw sojuszników o Niemczech, jak również utrzymywanie odpowiedzialnych kontaktów z przedstawicielami władz okupacyjnych USA, Anglii i Francji w sprawach o charakterze ogólnomiędzynarodowym, wynikających z uzgodnień przez cztery mocarstwa decyzji dotyczących Niemiec.

Wysokim Komisarzem ZSRR w Niemczech mianowany został ambasador W. S. Stenionow.

Wojewódzkie konferencje w sprawie pokojowego rozwiązania kwestii niemieckiej

(f) W całym kraju odbywają się zebrania, na których uczestnicy Krajowej Konferencji, poświęconej sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zapoznają społeczeństwo z przebiegiem jej obrad.

Przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa biorący udział w tych zebraniach wyrażają w wypowiedziach i rezolucjach pełną solidarność z uchwałami Krajowej Konferencji, domagającej się zwołania konferencji czterech mocarstw dla zawarcia pokojowego traktatu z Niemcami zjednoczonymi, niezawisłymi, pokojowymi i demokratycznymi.

„Własnymi rękami odbudowaliśmy zniszczonej przemysł naszego województwa, wzniesliśmy szereg nowych obiektów i dalej rozbudujemy fabryki, osiedla robotnicze, szkoły. Walczymy o pokój swoją pracą i nie dopuścimy, by została ona zakłócona przez wrogów pokoju” — powiedział przewodnik prac fabryki „Archemedes” — Mikulec — na konferencji we Wrocławiu.

„W Krakowie profesor Akademii Medycznej — dr Janina Kowalczykowska oświadczyła: „Jako lekarz szczególnie mocno buntuję się przeciw wojnie, niosącej z sobą cierpienia, choroby i śmierć — jako matka trójga dzieci walczą i walczą będę zawsze, by swoim dzieciom i milionom innych dzieci na całej kuli ziemskiej zapewnić szczęśliwe życie, możliwe jedynie bez groźby nowej wojny”.

Ks. dr Mieczysław Żywiecki, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, mówił w dyskusji na konferencji w Lublinie: „Pod opieką imperializmu odradza się faszyzm w Niemczech zachodnich. Nasze granice na Odrze i Nysie atakują również niemieccy księża — katekiści i rewizjonści. Do walki o sprawę pokojowego uregulowania problemu niemieckiego powinni włączyć się wszyscy chrześcijanie, wszyscy Polacy, którym dobro Ojczyzny i narodu leży na sercu”.

Sesje budżetowe Stołecznej Rady Narodowej i Warszawskiej WRN

(f) W dniu 28 bm. odbyła się III zwyczajna sesja Rady Narodowej m. st. Warszawy, której głównym tematem obrad był terenowy plan gospodarczy oraz budżet stolicy na rok bieżący.

Na sesji obecni byli: wiceprezes Rady Ministrów Stefan Jędrzejowski oraz minister Finansów Tadeusz Dietrich.

Rada Narodowa m. st. Warszawy uchwaliła na sesji plan gospodarczy oraz budżet miasta na rok bieżący. Budżet ten zamknika się po stronie wydatków i dochodów kwotą ponad 912.232 tys. zł.

Również Warszawską Wojewódzka Rada Narodowa obradowała nad wojewódzkim planem gospodarczym oraz budżetem województwa na rok bieżący.

Na obradach obecny był członek Rady Państwa Stefan Matuzewski.

Uchwałony przez plenum Rady budżet zbiorczy woj. warszawskiego zamknika się po stronie dochodów kwotą ponad 841.433 tys. zł, a po stronie wydatków kwotą ponad 838.885 tys. zł. (PAP)

Nowe nominacje

(f) Prezes Rady Ministrów mianował ob. Antoniego Kuligowskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Państwowych Gospodarstw Rolnych. (PAP)

DZIAŁ W NUMERZE:

LUBEN GERASIMOW, wice-minister Spraw Zagranicznych, Bułgarskiej Republiki Ludowej; Przyjaźń w imię pokoju

KAROL KURYLUK, Prezes Centralnego Zarządu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarnictwa; Ruch wydawniczy w roku 1953

J. STARCZAK; Tydzień na arenie świata

ALICJA MUSIŁOWA, Przewodnicząca Zarządu Głównego Liga Kobiet; Kobieta w Związku Radzieckim (Z powodu delegacji kobiet polskich w ZSRR)

Prasa angielska o zjazdach edwetowców zachodnio-niemieckich

(f) LONDYN (PAP). Komunikat zjazdu zachodnio-niemieckich organizacji edwetowców, które odbyły się podczas Zielonych Świąt, prasa angielska daje wyraz oburzeniu i zaniepokojeniu społeczeństwa angielskiego.

Dziennik „Daily Express” w artykule redakcyjnym podkreśla z oburzeniem, że przybyli z USA duchownicy niemieckiego Reichberger nawoływali Niemców sudeckich w przemówieniu rewizjonistycznym, aby „zamienili festiwal dane im przez Boga prawo do swej ojczyzny”, a bniński minister komunikacji Seebom oświadczył, że „nowa Europa nie powinna zwracać uwagi na przestarzałe granice państwowe”. Dziennik zapytuje: „Czyż mocarstwa zachodnie, w tej kwestii i Anglia, nigdy nie wydadzą wniosku z lekci historii, opracowując obecnie plan utworzenia nowej armii niemieckiej?” Dziennik przypomina: „Zaczęło się od małego. Początkowo tylko nieznaczne kontyngenty niemieckie miały być włączone do armii europejskiej. Kontyngenty te stawały się jednak coraz większe. Sprawa skończyła się zapewne na tym, że w praktyce plan będzie przewidywał włączenie europejskiego kontyngentu do armii niemieckiej...”

„Manchester Guardian” ostrzega, iż zjazdy edwetowców w Niemczech zachodnich winny zaalarmować świat zachodni. Komentarz przemówienia Seeboma, dziennik podkreśla, iż ten bniński minister „dąży do włączenia Sudeł do Rzeszy Niemieckiej, jeszcze większej niż państwo Hitlera”.

Komisja Blanka typuje dowódców nowego Wehrmachtu

(f) BERLIN (PAP). Z Bonn donoszą, że przy urzędzie Blanka powstaje specjalna komisja, która przystąpi do rozdziału kierowniczych stanowisk w przyszłej armii zachodnio-niemieckiej między b. wysoki oficerowie hitlerowskiego Wehrmachtu. Wynika to ze złożonego w tej sprawie oświadczenia Blanka — faktycznego ministra wojny w rządzie bnińskim. W komisji tej reprezentowani będą również prawnicy przywódcy zachodnio-niemieckich związków zawodowych (DGB). Blank oświadczył, że prace wspomnianej komisji zapewnią „staranny dobór kadry armii zachodnio-niemieckiej”. W komisji tej bowiem mają zasiadać specjaliści z b. hitlerowskiego Wehrmachtu.

Nieugięta postawa strajkujących stoczniowców Trizonii

(f) BERLIN (PAP). Jak donosi agencja ADN, od 5 tygodni trwa strajk 14 tysięcy stoczniowców w portach Bremy, Bremerhaven i Vegesack. Przedsiębiorcom i pracownikom przywódców związków zawodowych Bremy, mimo wielokrotnych podejmowanych prób, nie udało się złamać strajku. Wobec zdecydowanej postawy robotników, którzy wypowiadają się za kontynuowaniem walki, rząd CDU w Bremerhaven, reprezentujący interesy przedsiębiorców, zwrócił się do bnińskiego ministra pracy Storch'a z prośbą o interwencję w celu jak najszybszego zakończenia strajku. Minister pracy oznajmił, że rząd bniński zainteresowany jest również w szybkim zlikwidowaniu strajku.

Ambasador ZSRR wręczył listy uwierzytelniające królowej Elżbiecie

(f) LONDYN (PAP). Dnia 28 bm. ambasador ZSRR w Wielkiej Brytanii, Jakub Malik, wręczył królowej Elżbiecie II listy uwierzytelniające i przedstawił jej towarzyszących mu wyższych urzędników ambasady ZSRR w Londynie. Przy wręczeniu listów uwierzytelniających był obecny m. in. premier Wielkiej Brytanii Churchill.

Artykuł Fryderyka Joliot-Curie o Koperniku

(f) PARYŻ (PAP). W ostatnim numerze „Les Lettres Francaise” ukazał się artykuł wstępny pt. „Akt rewolucyjny Mikołaja Kopernika” — pisał Fryderyk Joliot-Curie.

Nowy dokument konsekwentnie pokojowej polityki Związku Radzieckiego

Głosy prasy zagranicznej o artykule dziennika „Prawda” pt. „W sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej”

(f) Ogłoszony w dzienniku „Prawda” artykuł redakcyjny „W sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej” odbił się potężnym echem w światowej opinii publicznej, jako wyraz dążeń ZSRR do pokojowego rozwiązania spornych zagadnień międzynarodowych. Ponowne udokumentowanie konsekwentnie pokojowej polityki Związku Radzieckiego, popieranej przez wszystkie narody milijony pokój, wywołało wszędzie głębokie wrażenie. Poniżej podajemy głosy prasy różnych krajów na temat tego artykułu.

ANGLIA
Prasa angielska poświęciła artykule „Prawdy” wiele uwagi. Dziennik „Daily Telegraph and Morning Post” pisze m. in.: „Nie należało się spodziewać, że wiadomość o spotkaniu przedstawicieli trzech mocarstw na Bermudach przylecia zostanie zadowolonym w Moskwie...”

Dalej dziennik angielski oświadcza: „Co do dwóch ważnych punktów „Prawdy” stała się po stronie Churchilla. Wita ona propozycję zwołania konferencji na najwyższym szczeblu, jak również propozycję w sprawie uregulowania częściami problemem wymagających rozwiązania... Jeśli nawet ustankujemy się pesymistycznie do tych komentarzy, musimy stwierdzić, że mają one pewną wartość dla osiągnięcia konkretnych porozumień, które mogą być korzystne dla Rosji i w takim samym stopniu lub nawet jeszcze bardziej korzystne dla Zachodu”.

Dziennik uważa wypowiedź „Prawdy” w sprawie Niemiec za „najbardziej interesującą część oświadczenia”, w którym „każde słowo zostało widocznie starannie zwalone”.

W specjalnym komentarzu poświęconym artykulem redakcyjnym „Prawdy” radio londyńskie oświadczyło, że „przed wszystkim należy przyznać z głębokim zadowoleniem, że rząd radziecki zupełnie słusznie ocenił pojednawczego ducha mowy premiera angielskiego i jego realistyczne, konstruktywne podejście do problemów międzynarodowych... Należy również powitać oświadczenie rządu radzieckiego, że nie czas teraz na wzajemne wymyślanie sobie i że zamiast wysyłać na rozbieżności między Anglią a rządem radzieckim, rzeczą ważną jest podkreślenie tych punktów, które mogą przyczynić się do porozumienia. Jest to doniosła i cenna konkluzja”.

Uważając, że „rząd radziecki słusznie przywiązuje dużą wagę do propozycji Churchilla w sprawie zwołania ścisłej rady przywódców wielkich mocarstw” i zaznaczając, że Churchill „nie łączy tego planu ze stawianiem jakiegokolwiek wstępnych żądań wobec Związku Radzieckiego” — radio londyńskie usiłuje jednak usprawiedliwić zwołanie konferencji przedstawicieli trzech mocarstw na Bermudach, „W Anglii spodziewają się — twierdzi radio londyńskie — że spotkanie trzech na Bermudach, będzie pierwszym krokiem do konferencji czterech, jak zaproponował Churchill”.

Komentarz dziennika „Manchester Guardian” pisze: „Co się tyczy Korei i Austrii, to „Prawda” ma pewne podstawy do twierdzenia, że podjęcie następnego kroku jest rzeczą mocarstw zachodnich”.

Nawiązując do tej części artykułu „Prawdy”, w którym mowa o proponowanym spotkaniu szefów trzech mocarstw — USA, Anglii i Francji — komentator uważa, że cel krytycznych uwag „Prawdy” na ten temat „polegać może jedynie na wykazaniu, że Rosja nie próbuje konferencji na Bermudach. Mówi się o tym stanowczo i w ten sposób, by dać do zrozumienia, że jeżeli konferencja taka odbędzie się, może ona zmniejszyć szanse porozumienia, kiedy dojdzie mimo wszystko do spotkania przywódców ZSRR i mocarstw zachodnich”.

„Daily Herald” pisze w artykule redakcyjnym, że spotkanie przywódców czterech mocarstw „nie zdoła oczywiście doprowadzić do uregulowania w szczególności kwestii, co do których istnieje rozbieżność między Zachodem a Zachodem. Może ono jednak doprowadzić do zmiany atmosfery, co następnie da możliwość pokojowego uregulowania tych zagadnień etap po etapie. Jest to nadzieja, która w najwyższym stopniu uzasadnia podjęcie wysiłków, mogących wyjaśnić możliwości jej urzeczywistnienia. Gdyby spotkanie zakończyło się niepowodzeniem, rozczarowałoby to głęboko niezliczone miliony prostych ludzi. Ale ich rozczarowanie byłoby niemniej głębokie, gdyby spotkanie nie odbyło się w ogóle. Nie ulega wątpliwości, że politycy Rosji i Zachodu mogliby zgodzić się na taką prostą formułę: „Odlóżmy w tej chwili na bok wszelkie żądania i postawmyśmy sobie od wzajemnych oskarżeń o wiarołomstwo. Wyjaśnijmy w drodze osobistego kontaktu czy istnieje jakikolwiek możliwość położenia kresu zimnej wojnie. Spotkajmy się!”

STANY ZJEDNOCZONE
Artykuł redakcyjny „Prawdy” wywołał żywe komentarze prasy amerykańskiej. Dzienniki zamieściły ten artykuł w całości lub w wyjątkach i przyciągają liczne komentarze. Wiele pism zwraca uwagę na doniosłość zawartych w artykule i przyznaje, że faktem jest dążenie Związku Radzieckiego do pokojowego uregulowania nierozwiązanych zagadnień. W artykule redakcyjnym pt. „Dziennik „Prawda” o Bermudach” — „New York Herald Tribune” pisze: „Organ rosyjskiej partii komunistycznej — dziennik „Prawda” — zamieścił obszernie oświetlające sytuację komentarze na temat ostatnich wydarzeń międzynarodowych, zwłaszcza w sprawie zapowiedzianej konferencji wielkiej trójki na Bermudach”.

Dzienniki amerykańskie usiłują wyupięścić te rozbieżności, jakie istnieją między Związkiem Radzieckim a mocarstwami zachodnimi, a przemiłczają te tezy mowy Churchilla i wypowiedzi „Prawdy”, w których mówi się o możliwości i konieczności osiągnięcia porozumienia między Zachodem a Wschodem w sprawach spornych. Dzienniki podkreślają „rozbieżności w sprawie Niemiec, jak również w sprawie (traktatu austriackiego i reżymu w Korei. „O ile chodzi o Niemcy — pisze „New York Herald Tribune” — „Rosja stoi na pozycjach Jally i Poczdnamu. Dla Anglii i Francji, a także dla Stanów Zjednoczonych podstawa taka jest niemożliwa”.

Dzienniki amerykańskie uparczywie powtarzają tezę o konieczności „jedności” trzech mocarstw, tj. USA, Anglii i Francji. Wypowiedzi na ten temat nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że w danym wypadku chodzi o opracowanie na projektowanej konferencji trzech mocarstw tzw. „warunków wstępnych” dla przedstawienia ich Związkowi Radzieckiemu.

FRANCJA
Prasa paryska poświęciła dużą uwagę artykule „Prawdy” w sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej” zamieszczonej w dzienniku „Prawda”. Dziennik „Humanite” ogłosił pełny tekst tego artykułu, przekazanym przez zagraniczne agencje prasowe. Dziennik burżujazny podał obszerny wyjątek z artykułu „Prawdy”.

Wszystkie dzienniki podkreślają w nagłówkach, że „Prawda” występuje przeciwko idei, by trzy mocarstwa zachodnie wystąpiły wspólnie warunki wstępnie zwołania konferencji czterech mocarstw. „Depeche du Midi” pisze: „W zasadzie twierdzenia „Prawdy” są pozabawione podstaw, gdy uważa ona, że ta konferencja na Bermudach zwołwana jest jedynie w tym celu, by utrwalić blok zachodni. Wszelka zaś próba umocnienia tego bloku jest, zdaniem dziennika „rosyjskiego, manewrem demokracji zachodnich wymierzonym przeciwko Kremlowi”.

Dziennik „Progres de Lyon” wyraża ubolewanie z powodu tego, że trwają właśnie między Zachodem a Wschodem. Dziennik „Monde” pisze: „Ogłaszając 24 maja w „Prawdzie” wielki artykuł wstępny rząd radziecki w klasycznym sposób potępił zapowiedzianą konferencję trzech mocarstw na Bermudach... W artykule „Prawdy” nie mówi się nigdzie, czy Związek Radziecki wypowiada się za lub przeciw konferencji czterech mocarstw, ale artykuł ten niezbicie dowodzi, że Moskwa nie zgodzi się nigdy na konferencję, uwarunkowaną z góry żądaniem mocarstw zachodnich. I jeśli przywódcy kremlojscy popędzają konferencję trzech mocarstw to jedynie dlatego, że ich zdaniem, może ona zakończyć się tylko sformulowaniem żądań tego ro-

CHINY
Wszystkie dzienniki centralne i prowincjonalne Chińskiej Republiki Ludowej opublikowały pełny tekst artykułu „W sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej” zamieszczonego w „Prawdzie”. Tekst tego artykułu podany został również przez centralną rozgłośnię chińską i był transmitowany przez wszystkie stacje radiowe Chińskiej Republiki Ludowej.

ALBANIA
Jak donosi Albańska Agencja Telegraficzna, wszystkie pisma albańskie zamieściły na czele numerów artykuł „W sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej” ogłoszony przez „Prawdę” i poświęciły mu swoje artykuły wstępne.

Dziennik „Zeri i Popullit” pisze, że artykuł „Prawdy” wzbudził zainteresowanie wszystkich milijonów pokój narodów świata. Jest to nowe świadectwo sprawiedliwej i konsekwentnej polityki pokoju i współpracy międzynarodowej, jaką prowadzi Związek Radziecki. Narod albański widzi w tej polityce realną realizację swych dążeń do zachowania i utrwalenia pokoju na całym świecie.

NIEMCY
25 i 26 maja wszystkie rozgłoszenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej kilkakrotnie ogłaszały tekst artykułu wstępnego „Prawdy” — „W sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej”.

Rozgłoszenia zachodnio-berlińska RIAS ograniczyły się do krótkiej wzmianki o tym artykule. Dziennik „Frankfurter Rundschau” zaznacza, że artykuł „Prawdy” daje „politykom zachodnio-niemieckim dobrą rzeczową podstawę”.

Komisje przystąpiły do analizy zaszerogowań i norm na budowach

Podczas zebrań aktywów społecznych i gospodarczego na poszczególnych budowach, powołane zostały specjalne komisje, których zadaniem jest dokonanie troskliwego przeglądu dotychczasowych zaszerogowań i norm. Komisje te badają, w oparciu o wskazówki robotników, wypadki nieludzkiego zaszerogowania powodujące niesprawiedliwe różnice w płacach oraz analizują normy i place, wysuwając równocześnie wnioski zmierzające do uporządkowania tych zagadnień. M. in. od 22 bm. pracują komisje kwalifikacyjne na budowach Wrocławskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego nr 1. Aktywni partyjni i związkowi tego Zjednoczenia zorganizowali specjalne punkty informacyjne — dyskusyjne, gdzie omawiany jest taryfikator robot, dyskutowane są za-

gadnienia związane z zaszerogowaniami i normami. Punkty takie istnieją np. w hotelach robotniczych na poszczególnych budowach.

Na jednej z budów w Wrocławiu komisja kwalifikacyjna dokonała ostatnio przeglądu zaszerogowań wielu murarzy. Przeanalizowała ona kwalifikacje zawodowe każdego murarza w celu stwierdzenia, czy jest on sprawiedliwie zaszerogowany. Komisja stwierdziła, np. że murarze Nowak, Zygula, Wawrzyniak byli niesłusznie zaszerogowani do 5 grupy, gdyż kwalifikacje ich są niższe od wymaganych w tej grupie pracowniczej. Natomiast murarz Antoni Rogalski, zaszerogowany do 3 grupy, posiada taką znajomość robót murarskich oraz sposobów przygotowywania zapraw wapiennych i cementowych, która kwalifikuje go do grupy

4. Kilku robotników, jak np. Karol Lutzk i Wilhelm Adamczak nie zgodzili się z oceną ich kwalifikacji i zgłoszili odwołanie. Będą oni w najbliższym czasie dokładnie przezezwaminowani przez fachowców, którzy stwierdzą, do której grupy powinni być zaszerogowani. Każde odwołanie jest brane pod uwagę.

Szeroko omawiany jest przez robotników taryfikator robot, który ustala obecnie na budowach Zjednoczenia służne stawki plac dla poszczególnych grup i na poszczególne rodzaje robót. Stawki taryfikatora są szczególnie korzystne dla robotników, którzy podwyższyli swe kwalifikacje.

W tych dniach komisje społeczne Wrocławskiego PZB nr 1 przystępują także do analizowania norm przy poszczególnych robotach. (PAP)

Dolomit stabilizowany — nowe osiągnięcie techniczne hutnictwa

(f) Przemysł hutniczy zanotował ostatnio nowe, poważne osiągnięcie techniczne. Opracowano i przystąpiono do produkcji tzw. dolomitu stabilizowanego. Jest to materiał ogniotrwały, służący do wymurówki i reperacji trzonów pieców martenowskich i elektrycznych pieców lukowych, w których wytapia się stal. Materiał ten jest niezwykle wytrzymały na wysokie temperatury. Podczas gdy np. dolomit używany dawniej do wymurówki, wytrzymuje temperaturę do 1650 stopni C — dolomit wytrzymuje temperaturę 2200 stopni C. Przy wytopach

stała ma to bardzo duże znaczenie. Sam dolomit jest surowcem, który posiadamy w poważnych ilościach. Dotychczas nie mógł on być w pełni wykorzystany, ponieważ lasuje się podobnie jak wapno. Nie można więc było używać go do produkcji cegieł. Pracownikom Instytutu Metalurgii udało się uzyskać takie stadium przerobu dolomitu, w którym nie lasuje się on zupełnie. Jest to właśnie dolomit stabilizowany. Zastąpi on w poważnym stopniu cegłę magnezytową, której dotychczas używano do wymurówki pieców martenowskich. Surow-

wiec do produkcji tej cegły sprowadzamy z zagranicy. Jednocześnie Instytut Metalurgii i Biuro Projektów Hutnictwa opracowały także tzw. narzucarkę dolomitu, która ułatwia remonty pieców. Przy pomocy narzucarki natryskuje się sproszkowany dolomit na sklepienie i tylną ścianę trzonu pieca martenowskiego w wypadku popełnienia lub pokruszenia się cegły ogniotrwałej. Dotychczas prace te wykonywano ręcznie, co w związku z wysoką temperaturą pieców było uciążliwe. Narzucarka dolomitu stosowana jest już w hucie „Kokół”. (PAP)

Protest przeciw pogwałceniu przez USA porozumienia o strefie neutralnej w Panmundżon

(f) NOWY JORK (PAP). Agencja Associated Press podaje, że Panmundżon, że oficerowie łącznikowi delegacji koreańsko-chińskiej złożyli stronie amerykańskiej protest w związku z tym, że w dniu 27 maja w godzinach rannych na terytorium strefy neutralnej ujęto dwóch uzbrojonych żołnierzy Korei południowej, przebranych w mundury żołnierzy armii ludowej.

Protest stwierdza, że przedostanie się do Panmundżon żołnierzy nieprzyjacielskich „w celach sabotażowych” stanowi pogwałcenie porozumienia w sprawie strefy neutralnej.

Władze lisymnanowskie rzuciły przeciwko demonstrantom oddziały żandarmerii i wojska. Wśród monopolu, których kursy akcji spadły znajdują się: „Bethlehem Steel Corporation”, „Chrysler”, „Douglas Aircraft Company” i inne monopole, ciągnące olbrzymie zyski z wyso-

rykańskiej, pogłoski o możliwości zawarcia rozejmu w Korei wywołały spadek kursów akcji na giełdzie: spadek waha się w granicach 1—3 dolarów na jedną akcję.

Spadek kursów akcji monopolu USA

(f) NOWY JORK (PAP). Jak wynika z doniesień prasy ame-

Wiadomości sportowe

Spoleczeństwo Kiele i Lublina wita mistrzów Europy w boksie

Na peronie dworca kolejowego w Kielcach entuzjastycznie powitano powracającego do rodzinnego miasta triumfatora Bokserskich Mistrzostw Europy — Drogosza.

Mistrzostwa Europy w koszykówce mężczyzn

W rozgrywkach w Moskwie mistrzostw Europy w koszykówce mężczyzn do finałów zakwalifikowały się następujące drużyny: ZSRR, Węgry, Włochy, c.s.r., Belgia, Francja, Jugosławia, Izrael.

Zamordowanie jeńca wojennego w amerykańskim obozie w Fuzanie

(f) NOWY JORK (PAP). Jak donosi z Fuzanu korespondent agencji Associated Press, komenda obozów jeńców zakomunikowała, że 24 maja „w czasie próby ucieczki” zabity został jeszcze jeden jeńec wojenny.

Fakty i wnioski

Fiasko p. Reynaud

„Grabarz Francji” Paul Reynaud nie otrzymał od parlamentu francuskiego inwestyru (prawa do utworzenia radu) i zrezygnował z tej misji.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

(f) WIEDEN (PAP). Jak donosi Austriacka Agencja Prasowa, rządząca w Austrii tzw. „partia ludowa” czyni starania o umożliwienie powrotu do kraju Schuschniggowi — jednemu z pogrobowców pierwszej Republiki, który wydał Austrię w ręce Hitlera.

Demonstracja ludności Seulu pod hasłem natchmiastowego zakończenia wojny

(f) PEKIN (PAP). Jak podała rozgłośnia tokijska, powołując się na doniesienia swego korespondenta w Seulu, w mieście tym odbyła się kilka dni temu wielka demonstracja ludności pod hasłem walki o natchmiastowe położenie kresu działaniom wojennym. Uczestnicy demonstracji wznosili o-

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

Takiego właśnie człowieka lansował na premiera, prezydent Francji, socjalista Auriol. Równocześnie — tenże sam Auriol odmówił przeprowadzenia rozmów z przywódcami komunistycznymi mimo że zgodnie z praktyką parlamentarną, prezydent, w okresie kryzysów gabinetowych, przeprowadza konsultacje z przywódcami wszystkich partii politycznych.

W polityce wewnętrznej Reynaud zapowiedział zablokowanie plac oraz dalszą faszycyzację ustroju m. in. drogą rewizji konstytucji, proponowanej w swoim czasie przez de Gaulle'a i podjętej później przez Mayera.

Zarówno kandydatura Reynaud na premiera, jak i jego program wywołały poważne oburzenie w całej Francji. Odzwierciedliło to głosowanie w Zgromadzeniu, gdzie przeciwko Reynaudowi wystąpił nie tylko komitet, ale i część posłów z MRP, jak również część radykałów, a wielu deputowanych z tych partii wstrzymało się od głosowania. Również posłowie SFIO — obawiając się kompromitacji — wypowiedzieli się przeciwko Reynaudowi.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

(f) WIEDEN (PAP). Jak donosi Austriacka Agencja Prasowa, rządząca w Austrii tzw. „partia ludowa” czyni starania o umożliwienie powrotu do kraju Schuschniggowi — jednemu z pogrobowców pierwszej Republiki, który wydał Austrię w ręce Hitlera.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

Austriacka Agencja Prasowa podała, że w Innsbrucku odbyła się ostatnio konferencja członków „partii ludowej”, na której zadano „uczynienia wysiłku, aby Schuschnigg mógł powrócić do Austrii”.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

Prasa demokratyczna podkreśla, że fakt ten jest nowym dowodem istnienia ścisłej więzi między Schuschniggiem a obecnym kierownictwem austriackiej „partii ludowej”.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

Znaczne nasilenie przybrała w śróde kraju paryskich metalowców. Krótkotrwałe strajki odbyły się m. in. w zakładach Forda w Poissy, w fabrykach metalurgicznych Asnières i Gennevilliers.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

Prasa demokratyczna podkreśla, że fakt ten jest nowym dowodem istnienia ścisłej więzi między Schuschniggiem a obecnym kierownictwem austriackiej „partii ludowej”.

Reakcja austriacka zabiega o powrót zdrójca Schuschnigga

Prasa demokratyczna podkreśla, że fakt ten jest nowym dowodem istnienia ścisłej więzi między Schuschniggiem a obecnym kierownictwem austriackiej „partii ludowej”.

Naloty bombowców amerykańskich na Phenjan

Na Korei w dalszym ciągu trwają barbarzyńskie naloty amerykańskich piratów powietrznych na bezbronną ludność cywilną miast i wsi. Na zdjęciu: po nalocie bombowców na Phenjan. Foto CAF

Naukowcy Krakowa w walce o rozwój hodowli

(KORRESPONDENCA WŁASNA „TRYBUNA LUDU” Z KRAKOWA)

Instytut Zootechniki, Zakład Doświadczalny w Balicach kierowany przez prof. T. Marchlewskiego pracuje nad wyhodowaniem nowych ulepszonych i przysposobionych do naszych warunków klimatycznych ras trzody i bydła, które by zapewniły nam szybszy wzrost hodowli...

W sierpniu rozpocznie się budowa trzeciego odcinka MDM

Nowy fragment MDM obejmie 5,5 tys. izb mieszkalnych, szkołę, kino, teatr dziecięcy, 2 przedszkola i żłobek oraz sklepy

W sierpniu br. rozpocznie się budowa nowego, trzeciego odcinka MDM. W ostatnich dniach zostało zakończone opracowywanie projektu tego odcinka i zatwierdzono go do realizacji...

Dalsze kopalnie meldują o wykonaniu planów majowych

W dniu 28 bm. planowane zadania wydobywcze na maj wykonywały przedterminowo zakłady kopalni: „Boże Dary”, „Piast”, „Zabrze Zachód” i „Lagiewniki”.

Wkrótce rozpocznie pracę pierwsza seria żurawi samochodowych zmontowanych na podwoziach „Star”

(f) W najbliższym czasie na wielu budowlach rozpocznie pracę 60 żurawi samochodowych zmontowanych na podwoziach typu „Star” A-20. Urządzenia te, których zastosowanie przyczyni się do przyspieszenia robót przeladunkowych na placach budowy...

Wystawa Karykatury Polskiej

(f) W gmachu Arsenatu w Warszawie otwarta została Wystawa Karykatury Polskiej, zorganizowana staraniem Związku Pol. Art. Plastyków, Stow. Dziennikarzy Polskich oraz redakcji tygodnika satyrycznego „Szpilki”.

PRZYJAŹŃ W IMIĘ POKOJU

(ARTKUL NAPIISANY SPECJALNIE DLA „TRYBUNA LUDU”)

Luben Gerasimow

Wiceminister Spraw Zagranicznych Bułgarskiej Republiki Ludowej

Dnia 29 maja 1948 roku został podpisany w bohaterskiej Warszawie Układ o Przyjaźni, Współpracy i Wzajemnej Pomocy między Bułgarią i Polską.

Naród bułgarski wykonał w ciągu 4 lat swój pierwszy pięcioletni Dymitrowski Plan. Rozwój bułgarskiej gospodarki znalazł wraz z przedtem wszystkim we wskaźnikach, wykazujących wielki wzrost przemysłu naszego kraju...

Układ o Przyjaźni, Współpracy i Wzajemnej Pomocy między Bułgarską Republiką Ludową i Polską Rzecząpospolitą Ludową otworzył perspektywę szerokiej, wzajemnej wymiany gospodarczej i kulturalnej.

W 1952 roku wymiana towarowa między obydwojma krajami wzrosła przeszło dziesięciokrotnie w porównaniu z wymianą przedwojenną.

Podczas ubiegłych pięciu lat narody Bułgarii i Polski jeszcze lepiej poznały wzajemnie swój dorobek kulturalny.

Znane są w Bułgarii szeroko nazwiska takich producentów polskich robotników jak Wiktor Sals, Szecepan Blaut i inni, których doświadczenia studiują robotnicy bułgarscy.

Osiażnięcia pokojowego budownictwa w naszych krajach dużo błędów, na które wskazuje w swoim artykule wo. Kłosewicz. Są to nas takie działy, gdzie robotnicy bez należytych kwalifikacji zawodowych, wysoko przekraczali normy i bardzo dobrze zarabiali...

Przy słusznych normach — wyższa wydajność pracy

nie wymagała tam większego przygotowania, dlatego nawet nowi pracownicy po kilku tygodniach wyrabiali ponad 300 proc. normy. Często myślałem, jak to jest tam z tymi normami. U nas w przedsiębiorstwach polnych jest dużo przygotowania zawodowego, teoretyczne i praktyczne.

Ruch wydawniczy w roku 1953

Karol Kuryluk

Przes Centralnego Urzędu Wydawnictwa, Przemysłu Graficznego i Księgarskiego

Tegoroczna kampania Dni Osiaty, Książki i Prasy jest potwierdzeniem, jak coraz większym uznaniem i popularnością cieszy się w naszym narodzie książka.

W roku 1952 wydaliśmy 4.012 tytułów w nakładzie 80.555 tys. egzemplarzy. Podobnie są mniej więcej rozmiały produkcję tegoroczną. Za cztery miesiące 1953 r. wydaliśmy 1.283 tytuły w nakładzie 28.183 tys. egz.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

Ważnym zagadnieniem w naszej działalności wydawniczej było wprowadzenie masowej oprawy sztywnej. W roku 1952 drukarnie dostarczyły na rynek ponad 2 miliony książek oprawnych.

